

JOSEPH ANTON

SEHLING

Latinské pastorely
Latin Pastorellas
Lateinische Pastorellen

K vydání připravila / Edited by
Milada Jonášová

ACADEMUS
EDITION

Etnologický ústav Akademie věd České republiky, v. v. i.
Kabinet hudební historie, Praha 2017

Obsah / Contents

Předmluva	VII
Preface	XIV
Vorwort	XXII
Příloha I / Supplement I / Anhang I	XXXI
Faksimile / Facsimiles / Faksimiles	XXXV

Non sic cervus

Pastorela G dur pro bas, dvoje housle, violu a varhany	
Pastorella in G Major for bas, two violins, viola and organ	
Pastorella G Dur für Bass, zwei Violinen, Viola und Orgel	3

Eja surgite pastores

Pastorela G dur pro soprán, housle unisono, koncertantní violu a varhany	
Pastorella in G Major for soprano, violins unisono, viola concertante and organ	
Pastorella G Dur für Sopran, Violinen unisono, Viola concertante und Orgel	9

Eja laeti properemus

Pastorela F dur pro soprán, alt, housle unisono, violu a varhany	
Pastorella in F Major for soprano, alto, violins unisono, viola and organ	
Pastorella F Dur für Sopran, Alt, Violinen unisono, Viola und Orgel	16

Dormi tenellule

Pastorela G dur pro soprán, alt, dvoje housle, violu concertante a varhany	
Pastorella in G Major for soprano, alto, two violins, viola concertante and organ	
Pastorella G Dur für Sopran, Alt, zwei Violinen, Viola concertante und Orgel	22

Kritická zpráva	31
Critical Report	34
Kritischer Bericht	37
Příloha II / Supplement II / Anhang II	40
Individual Remarks	45
Zpěvní texty / Vocal Texts / Singstimmentexte	49

Předmluva

Pastorální skladby Josefa Antonína Sehlinga (1710–1756) představují svébytný kompoziční počín na poli české chrámové hudby v době předbrixiovské. Pozornost zasluhují tím spíše, že z tohoto stylově přechodového období není zachováno a zpřístupněno takové množství skladeb, jež by umožnilo vytvořit si bližší představu o charakteristických znacích různých druhů české chrámové tvorby té doby.

Zvláštní skupinu v ní s ohledem na liturgický rok tvoří skladby spojené s adventem a Vánocemi. Údobí vánočních svátků je na českém území po dlouhá staletí tou nejoblíbenější částí církevního roku, což se promítá i do bohaté a v mnoha směrech etnicky specifické písňové tvorby v českých zemích. „Veselí a radostní zpěvové adventní“ jsou v našich písemných pramenech – v graduálech, v knihách rorálních, v kancionálech aj. – už od 15. století doloženy v nemalém počtu, a protože s každou další epochou přibývaly další, představují ve svém souhrnu velice rozsáhlou písňovou skupinu. Jestliže v 15.–16. století se mělo „pobožnými zpěvy a písničkami články víry křesťanské, čest a chválu Boží s horlivou pobožností připomínati“, pak baroko jim dalo ještě jinou dimenzi. Především jindřichohradecký Adam Michna (1600–1676), básník a skladatel v jedné osobě, vnesl u nás do vánoční poezie svým idylismem, plným odkazů na „jesličky, panáčkovy ručičky, úsměv děcka, oslíka s volkem“ atd., nové motivy a další tematické okruhy. Jejich vokální složka se často stává emocionálně zabarveným vyprávěním, v jehož průběhu vystupují i pastýři s českými jmény, radostně nesoucí Ježíškovi různé dárky, ale nad Mariiným děťátkem v betlémském chlévě pak stojící plní rozpaků. S postupem barokního údobí přibývalo skladeb z kategorie pastorel (vánočních pastýřských výjevů), „natalitií“ (zpěvů či árií o narození Krista) a „adventualií“ (zpěvů o příchodu Krista), nabývajících už i větších forem, nejčastěji v podobě árií s instrumentálním doprovodem, někdy i dialogizovaných duet. V 18. století už byly tyto charakteristické útvary na poli české hudby dotvořeny.

Biografie skladatele

Mezi pražské skladatele, komponující také skladby s vánoční tematikou, se v té době řadil i Josef Antonín Sehling (1710–1756). Byl významným českým skladatelem, houslistou a kapelníkem v několika pražských kostelích. Dosavadní muzikologická literatura se jím zabývala zatím jen okrajově.² Podrobněji tak učinila až autorka tohoto textu v rámci své diplomní práce³ a studie o Sehlingových kontrafaktech.⁴

Josef Antonín Sehling se narodil 7. ledna 1710 v Toužimi, jak dokládá záznam v matrice narozených, nyní ulo-

² Ze slovníkové literatury přináší podrobnější informace Bohumír Jan DLABAČ (*Allgemeines historisches Künstler-Lexikon für Böhmen und zum Theil auch für Mähren und Schlesien*, ed. Gottfried Johann Dlabacz, III, Prag 1815, sl. 106–108; dále DLABAČ). Neuvádí datum narození a mylně zde stojí, že zemřel ve velmi vysokém věku. Podobně také Constant von WURZBACH (*Joseph Anton Sehling*, in: Biographisches Lexikon des kaiserthums Oesterreich, enthaltend die Lebensskizzen der denkwürdigen Personen, welche seit 1750 in den österreichischen Kronländern geboren wurden oder darin gelebt und gewirkt haben, XXXIII, Wien 1877, s. 322–323) a Ernst Ludwig GERBER (*Joseph Anton Sehling*, in: Neues historisch-biographisches Lexikon der Tonkünstler, Band III, Leipzig 1814, sl. 177–178) datum narození neuvádějí. Z dalších slovníků heslo Sehling zařazují Robert EITNER (*Joseph Anton Sehling*, in: Bibliographisches Quellen-Lexikon der Musiker und Musikgelehrten der christlichen Zeitrechnung bis zur Mitte des neunzehnten Jahrhunderts, IX, Leipzig 1903, s. 129) a Francois-Joseph FÉTIS, který chybně uvádí rok narození kolem 1680 (*Joseph-Antoine Sehling*, in: Biographie universelle des Musiciens et bibliographie générale de la Musique, VIII, Paris 1878, s. 6). Pro encyklopedii *Die Musik in Geschichte und Gegenwart* zpracoval heslo Jaroslav BUŽGA, v němž podal podrobnější soupis skladeb, datum narození neuvedl (sv. XII, ed. F. Blume, Kassel 1965, sl. 468). Ve 14. svazku dodatku je pak doplněno přesné datum narození, aniž by byl uveden autor dodatku (MGG XVI, 1979, sl. 1691). V heslu Milana POŠTOLKY v *The New Grove Dictionary* je datum narození uvedeno na základě jím provedeného matričního výzkumu a je formulována charakteristika Sehlingova kompozičního stylu (sv. XVII, ed. Stanley Sadie, London 1980, s. 109). Z uvedeného vyplývá, že až do 1979 (dodatky MGG) zůstalo v lexikografické literatuře přehlédnuto, že přesné a správné datum Sehlingova narození publikoval už v roce 1891 Josef SRB-DEBRNOV ve svých *Dějínách hudby v Čechách a na Moravě* (Praha 1891, s. 62–63).

³ Milada JONÁŠOVÁ: *Italské operní árie na svatovítském kůru. Sehlingova éra (1737–1756)*, Filozofická fakulta Univerzity Karlovy, Praha 2000.

⁴ Milada JONÁŠOVÁ: *Italské operní árie na svatovítském kůru v Praze. Sehlingova éra 1737–1756*, Hudební věda 38 (2001), č. 3–4, s. 263–301; TÁŽ: *Italienische Opernarien im Dom zu St. Veit in Prag*, in: Italian Opera in Central Europe 1614–1780. Volume 2: Italianità: Image and Practice, Corinna Herr, Herbert Seifert, Andrea Sommer-Mathis, Reinhard Strohm (ed.), Berlin 2008, s. 163–206; TÁŽ: *Italienische Opernarien von Hasse im Dom zu St. Veit in Prag*, in: Hasse-Studien 7, Stuttgart 2012, s. 69–90; TÁŽ: *Hudba ve svatovítské katedrále v 18. století. Repertoár a jeho interpreti*, Salve 24 (2014), č. 2, s. 99–108; TÁŽ: *Kontrafakturen in der böhmischen Kirchenmusik des 18. Jahrhunderts*, in: Musicologica Brunensia 49 (2014), č. 2, s. 107–126.

¹ Jan ROZENPLUT ze Švarcenbachu: *Kancionál, to jest sebrání zpěvův pobožných, kterých k duchovnímu potěšení každý veřejný křesťan na veřejné svátky i jiných svatých památek i časy užívati může*, Jiřík Handle, Olomouc 1601, s. 5.

Preface

The pastoral pieces by Joseph Anton Sehling (1710–1756) occupy a special position within the original Bohemian church music dating from the pre-Brixli period. They are all the more noteworthy owing to the fact that the number of the compositions created during this period of stylistic transition that have been preserved and made available is not sufficient so as to make it possible to specify with precision the characteristic traits of the types of Bohemian church music performed at the time.

A special group within this genre is formed by the works relating to Advent. Over the centuries, the Christmas holidays have been in the Bohemian territory the most popular part of the liturgical year, which has also reflected in the ample and, in many respects, ethnically specific vocal pieces in the Bohemian lands. Ever since the 15th century, our written sources – graduals, rorate coeli, hymn-books – have contained copious “merry and cheerful Advent songs”, and as more and more have appeared in each subsequent epoch, these pieces constitute a truly extensive group of vocal compositions. While in the 15th and 16th centuries the “pious chants and songs were to praise the articles of Christian faith, the honour and glory of God with ardent devotion”,¹ the Baroque era afforded them yet another dimension. It was above all Adam Michna (1600–1676), a poet and composer born in Jindřichův Hradec (Neuhaus), who imbued the Czech Christmas poetry with idyllic traits, abounding in references to the “crib, the baby boy’s little hands, the child’s smile, the donkey and the ox”, and the like, new motifs and other thematic facets. Their vocal components often became emotionally tinted narrations of a story, also featuring shepherds bearing Czech names, gladly bringing all kinds of gifts to the little Jesus, yet ultimately feeling abashed when facing Mary’s baby in the Bethlehem manger. As the Baroque period proceeded, there emerged a growing number of pastorales (depicting pastoral Christmas scenes), Nativity carols (songs or arias about the birth of Christ) and “Adventualia” (songs about the

coming of Christ), which also accrued larger forms, most frequently arias with instrumental accompaniment, sometimes even dialogised duets. In the 18th century, these characteristic musical figures were fully-fledged in Bohemia.

Biography of the composer

Joseph Anton Sehling (1710–1756) was one of the Prague-based musicians who wrote works based on the Christmas theme. Even though he was a distinguished composer, violinist and Kapellmeister serving in several churches in Prague, he has not been paid significant attention to in recent musicology literature.² The first one to have given a more detailed account of his importance is the author of

² When it comes to dictionaries, more detailed information is provided in the lexicon written by Bohumír Jan DLABAČ (*Allgemeines historisches Künstler-Lexikon für Böhmen und zum Theil auch für Mähren und Schlesien*, ed. Gottfried Johann Dlabacz, III, Prag 1815, col. 106–108; hereinafter DLABAČ). It does not mention Sehling’s date of birth, and erroneously claims that the composer died at a very high age. Similarly, the date of birth is not stated by Constant von WURZBACH (“Joseph Anton Sehling”, in: *Biographisches Lexikon des kaiserthums Oesterreich, enthaltend die Lebensskizzen der denkwürdigen Personen, welche seit 1750 in den österreichischen Kronländern geboren wurden oder darin gelebt und gewirkt haben*, XXXIII, Wien 1877, pp. 322–323) and Ernst Ludwig GERBER (“Joseph Anton Sehling”, in: *Neues historisch-biographisches Lexikon der Tonkünstler*, Band III, Leipzig 1814, col. 177–178). As regards other lexicons, articles about Sehling are contained in those by Robert EITNER (“Joseph Anton Sehling”, in: *Bibliographisches Quellen-Lexikon der Musiker und Musikgelehrten der christlichen Zeitrechnung bis zur Mitte des neunzehnten Jahrhunderts*, IX, Leipzig 1903, p. 129) and Francois-Joseph FÉTIS, with the latter erroneously stating the date of birth as being circa 1680 (“Joseph-Antoine Sehling”, in: *Biographie universelle des Musiciens et bibliographie générale de la Musique*, VIII, Paris 1878, p. 6). An article on Sehling for the encyclopaedia *Die Musik in Geschichte und Gegenwart*, drawn up by Jaroslav BUŽGA, includes a relatively extensive list of works, yet does not mention the date of birth (vol. XII, ed. F. Blume, Kassel 1965, col. 468, hereinafter MGG). The 14th volume of supplements does contain the precise date of birth, yet the name of the supplement’s author is not known (MGG XVI, 1979, col. 1691). The article written by Milan POŠTOLKA for *The New Grove Dictionary* states the date of birth, verified as a result of research into the respective register, and provides characteristics of Sehling’s compositional style (vol. XVII, ed. Stanley Sadie, London 1980, p. 109). The aforementioned shows that up until 1979 (supplements to the MGG), the existing lexicons had overlooked the fact that the precise, and correct, date of Sehling’s birth was already made public back in 1891 by Josef SRB-DEBRNOV in his *Dějiny hudby v Čechách a na Moravě* [History of Music in Bohemia and Moravia] (Praha 1891, pp. 62–63).

¹ Jan ROZENPLUT ze Švarcenbachu: *Kancionál, to jest sebrání zpěvův pobožných, kterých k duchovnímu potěšení každý veřejný křesťan na veřejné svátky i jiných svatých památky i časy užívati může*, Jiřík Handle, Olomouc 1601, p. 5.

Vorwort

Die Pastoralkompositionen von Joseph Anton Sehling (1710–1756) repräsentieren einen eigenständigen Kompositionskomplex im Rahmen der böhmischen Kirchenmusik in der Vor-Brixia-Ära. Er verdient umso mehr Aufmerksamkeit, als aus dieser stilistischen Übergangszeit eine solche Menge Kompositionen sonst nicht erhalten geblieben und zugänglich ist, die es ermöglichen würden, sich eine nähere Vorstellung von den charakteristischen Merkmalen der unterschiedlichen Arten böhmischer Kirchenmusik jener Zeit zu machen.

Eine besondere Gruppe bilden dabei im Hinblick auf das Kirchenjahr Advents- und Weihnachtskompositionen. Die Zeit der Weihnachtsfeiertage stellte in Böhmen seit Jahrhunderten die beliebteste Zeit des Kirchenjahres dar, was seinen Ausdruck auch in einer reichhaltigen und in vielerlei Hinsicht ethnisch spezifischen Liedproduktion in den böhmischen Ländern findet. „Fröhliche und freudige Adventsgesänge“ sind in unseren schriftlichen Quellen – in Gradualien, Gesangs- und Rorate-Büchern u.a. – bereits seit dem 15. Jahrhundert in nicht geringer Menge belegt, und da mit jeder Epoche weitere hinzukamen, repräsentieren sie in ihrer Gesamtheit eine sehr umfangreiche Liedgruppe. Wenn also im 15. und 16. Jahrhundert mit „frommen Gesängen und Liedern der christliche Glaube, die Ehre und Lobpreisung Gottes mit eifriger Frömmigkeit“¹ erinnert werden sollten, dann bekamen sie in der Barockzeit noch eine weitere Dimension. Vor allem der aus Neuhaus (Jindřichův Hradec) stammende Adam Michna (1600–1676), Dichter und Komponist in einer Person, führte in die böhmische Weihnachtspoesie mit seiner Idyllik voller Verweise auf „Weihnachtskrippchen, Jesuleinhändchen, Kinderlachen, Eselchen und Öchslein“ usw. neue Motive und Themenkreise ein. Die vokale Ebene wird dabei oft zu einem emotional eingefärbten Erzählen, in dessen Verlauf auch Hirten mit böhmischen Namen auftreten, die dem Jesuskind freudig allerlei Geschenke bringen, dann aber verlegen vor Marias Kind im Stall zu Bethlehem stehen. Mit den Fortschrit-

ten der Barockzeit wurden immer mehr Kompositionen aus der Kategorie der Pastorale (weihnachtliche Hirtenauftritte), „Natalitien“ (Gesänge oder Arien über die Geburt Christi) und „Adventalien“ (Gesänge über das Erscheinen Christi) geschaffen, die bereits größere Formen annahmen, am häufigsten in der Gestalt von Arien mit Instrumentalbegleitung, manchmal auch als dialogisierte Duette. Im 18. Jahrhundert war die Ausformung dieses charakteristischen Genres im Rahmen der böhmischen Musik bereits abgeschlossen.

Biografie des Komponisten

Zu den Prager Komponisten, die Kompositionen mit Weihnachtsthematik schufen, gehört zu jener Zeit auch Joseph Anton Sehling (1710–1756). Er war ein bedeutender böhmischer Komponist, Violinist und Kapellmeister in mehreren Prager Kirchen. Die bisherige musikwissenschaftliche Literatur beschäftigte sich bisher nur am Rande mit ihm.² Näheres und Genaueres publizierte erst die

² Im Rahmen der Lexikon-Literatur gibt es genauere Informationen von Bohumír Jan DLABACŽ (*Allgemeines historisches Künstler-Lexikon für Böhmen und zum Theil auch für Mähren und Schlesien*, ed. Gottfried Johann Dlabacž, III, Prag 1815, Sp. 106–108; im Folgenden DLABACŽ). Das Geburtsdatum ist nicht angeführt und fälschlicherweise ist dort angegeben, dass Sehling in sehr hohem Alter starb. Ohne Geburtsdatum auch Constant von WURZBACH (*Joseph Anton Sehling*, in: Biographisches Lexikon des Kaiserthums Oesterreich, enthaltend die Lebensskizzen der denkwürdigen Personen, welche seit 1750 in den österreichischen Kronländern geboren wurden oder darin gelebt und gewirkt haben, XXXIII, Wien 1877, S. 322–323) und Ernst Ludwig GERBER (*Joseph Anton Sehling*, in: Neues historisch-biographisches Lexikon der Tonkünstler, Band III, Leipzig 1814, Sp. 177–178). In weiteren Lexika erscheint das Schlagwort Sehling bei Robert EITNER (*Joseph Anton Sehling*, in: Bibliographisches Quellen-Lexikon der Musiker und Musikgelehrten der christlichen Zeitrechnung bis zur Mitte des neunzehnten Jahrhunderts, IX, Leipzig 1903, S. 129) und François-Joseph FÉTIS, der das Geburtsjahr falsch um 1680 angibt (*Joseph-Antoine Sehling*, in: Biographie universelle des Musiciens et bibliographie générale de la Musique, VIII, Paris 1878, S. 6). Für die Enzyklopädie *Die Musik in Geschichte und Gegenwart* bearbeitete das Schlagwort Jaroslav BUŽGA; er gibt ein genaueres Werksverzeichnis, aber kein Geburtsdatum (Bd. XII, ed. F. Blume, Kassel 1965, Sp. 468). Im 14. Zusatzband ist dann das genaue Geburtsdatum hinzugefügt, ohne dass ein Autor des Zusatzeintrags genannt wird (MGG XVI, 1979, Sp. 1691). Im Eintrag von Milan POŠTOLKA in *The New Grove Dictionary* ist das Geburtsdatum auf der Grundlage seiner Matrikel-Recherche genannt und es werden die Charakteristika seines Kompositionsstils erläutert. (Bd. XVII, ed. Stanley Sadie, London 1980, S. 109). Daraus geht hervor, dass bis 1979 (Zusatzeintrag MGG) in der lexikografischen Literatur übersehen wurde, dass das genaue und richtige Geburtsdatum Sehlings bereits 1891 Josef SRB-DEBRNOV in seiner *Dějiny*

¹ Jan ROZENPLUT ze Švarcenbachu: *Kancionál, to jest sebrání zpěvův pobožných, kterých k duchovnímu potěšení každý veřejný křesťan na veřejné svátky i jiných svatých památky i časy užívati může*, Olomouc: Jiřík Handle 1601, S. 5.

Non sic cervus

Andante molto

Violino 1

Violino 2

Viola

Basso

Organo

6 7 6

6 5 6 6

11

p

p

p

Non sic cer - vus ad flu - en - tem

5 6 6 6 6 *p* 4 3 4 7 8
2 2 4 3

Kritická zpráva

Popis pramenů

U Sehlingových latinských pastorel je ediční situace usnadněna faktem, že se ke všem dochovaly pečlivě psané autografy, které jsou také hlavními prameny edice. Dochovaly se ve svatovítské sbírce hudebnin formou partů. V případě pastorel *Non sic cervus* a *Dormi tenellule* se ve strahovské hudební sbírce dochovaly jejich pozdní opisy, u pastorely *Non sic cervus* tam byla ve dvacátých letech 19. století pořízena také její partitura.

Pastorela *Non sic cervus*

A

Hlasy, autograf; Archiv Pražského hradu, Sběrka hudebnin Svatovítské katedrály, sign. 1282.

Hudebnina obsahuje 4 samostatné listy s party sólového basu („Basso Solo.“, rozměry: 219×365 mm), 1. houslí („Violino Primo.“, 220×365 mm), 2. houslí („Violino Secondo“, 218×365 mm) a violy („Viola“, 215×360 mm). Tyto party jsou vloženy do dvojlistu, na jeho fol. 1r je zapsán titulní list a na fol. 2r part varhan („Organo“, 220×365 mm). Součástí hudebniny je také později psaný part 1. houslí (220×362 mm), podle autografního partu opsaný svatovítským kapelníkem Antonem Laubem (1718–1784).

Titulní strana obálky: *Pastorella | à | Solo Basso | Violini doi | Viola. | è | Fondamento. | di Giuseppe Sehling.*

V pravém dolním rohu titulní strany je dle Sehlingovy zvyklosti uvedeno: „Ex rebus | Josephi Antonii | Sehling.“ V pravém horním rohu je inkoustem zapsané původní číslo hudebniny „N: 199.“, tužkou číslo „716“ a modrou tužkou dodnes platná signatura „1282“.

Notové osnovy hudebniny byly ručně rastrované, tudíž verso strany samostatných hlasů a obě verso strany obalu jsou prázdné.

Filigrány: viz Příloha II/a.

B

Hlasy, opis 1823; Praha, Královská kanonie premonstrátů na Strahově, sign. XLVI A 493; depositum: Praha, Národní muzeum – České muzeum hudby, hudebně historické oddělení.

Dvojlist tvoří obal hudebniny, na jejímž fol. 1r je rukou strahovského regenschoriho Jana Nepomuka Gerlaka Strniště (1784–1855) zapsána titulní strana hudebniny: *Aria pastoralis | a | Basso Solo | Due Violini | Viola | ed | Organo | Authore Sehling.*

V pravém dolním rohu titulní strany je zapsáno: „Chori Strahowiensis. Impensis | RR. ac AA. Dni Abbatis Be-

nedicti | 823.“ V pravém horním rohu je zapsáno: „Sehling: *Non sic cervus ad fluentem* | in G maj; Aria a Basso Solo sive de | Nativitate Xti, sive de tempore.“ V levém horním rohu jsou zaznamenána data provedení pastorely: „Dnica post Circumcisionem 824. | Dnica 1ma p. Epiphaniam 826. | Item annis: 833; 838; 841“. V levém dolním rohu je zapsáno: „Sehling. Bass=Arie: *Non sic cervus*“.

Hudebnina obsahuje 5 samostatných listů ve stojatém formátu s party sólového basu („Basso Solo.“), 1. houslí („Violino I^{mo}.“), 2. houslí („Violino II.^{do}“), violy („Viola.“) a varhan („Organo.“).

Rozměry hudebniny: 238×310 mm (obal), 238×312 mm (party).

Notové osnovy jsou ručně rastrované.

Filigrán: „KOTTENSCHLOSS“ a francouzská lilie se štítem a „N. 4“ – český papír z papírny v Postřekově (1779–1812).¹ Viz Příloha II/b.

C

Partitura, opis Jana Nepomuka Gerlaka Strniště; Praha, Královská kanonie premonstrátů na Strahově, sign. XLVI A 504; depositum: Praha, Národní muzeum – České muzeum hudby, hudebně historické oddělení.

Partitura obsahuje 3 listy, které jsou svázané do obalu (dvojlist), na jehož titulním listu stojí *Aria | del | Sig: Sehling.* V pravém horním rohu je zapsán incipit: „*Non sic cervus ad fluentem*“. V pravém dolním rohu je jako původce opisu podepsán „Gerlaci Strnischtie | in Sion mpria“. Při levém svislém okraji stojí: „Sehling. Bass=Arie: *Non sic cervus ad fluentem* | Partitur.“

Rozměry hudebniny v q-formátu jsou: 224×180 mm (obal) a 220×180 mm (vlastní partitura).

Filigrán: nečitelný.

Pastorely *Eja surgite pastores* a *Eja laeti properemus*

A

Hlasy, autograf; Archiv Pražského hradu, Sběrka hudebnin Svatovítské katedrály, sign. 1280.

Hudebnina obsahuje 4 samostatné listy: sopránové party (fol. 1r „Canto Solo.“, fol. 1v „Canto“), houslové party (fol. 1r „Violino Unisono.“, fol. 1v „Violino Unisono.“), party koncertantní violy (fol. 1r „Viola Conc.“, fol. 1v ná-

¹ František ZUMAN: *České filigrány z první poloviny 19. století. Část I (textová)*, Praha 1934, Tabulka XXXIV, s. 20–21.